

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminecă si Joi'a, la fie care döne septemani cu adausulu Foisiorei.
— Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gasa prin scrisori fiancate, adresate către espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 43.

ANULU XXV.

Sibiu 214 Iuniu 1877.

Pentru celealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a., Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.

Inseratele se platesc pentru antâia óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dö'a óra cu 5½ cr. și pentru a trei' repetie cu 3½ cr. v. a.

Tiarulu la Dunare.

Unu articulu importantu publica „Nat. Ztg.“ din Berlinu sub titlulu de susu, a cărui importantia este cu atât mai demna de a fi considerata cu cătu articululu este publicatu la loculu primu intr'o fóia care stă in legatura cu oficiulu cancelariului germanu, alu principelui de Bismark.

Eata ce se dice in articululu din cestiuie :

„Suntu vre-o siése septamâni de cându imperatulu Alessandru si-a vediutu armat'a sea dunaréna si-a demandat a trece preste Prutu. Acum a ajunsu in quartirulu generalu la Ploiesci si lumea astépta comand'a de trecere preste Dunare. Asteptarea este fára indoiala justificata. Marsulu in România este complinitu, Dunarea este destulu de buna a-si scadé toc'm a apele sele, anutempulu favorabilu pentru resbelu in tienuturile acele este la culme, dram'a se pote incepe. Pentru-ca campan'a acést'a rusésca, este invederatu, are ce-va dramaticu in sine. Tiarului 'i place a inscená si poporului seu 'i place a fi surprinsu de unu efectu dramaticu. Precum s'au facutu cu deosebita grija pregatirile pentru resbelu, asiá va fi dupa putintia ascurata si trecerea preste Dunare, pentru-cá, resunându comand'a dela regi'a superioara si radicându-se cortin'a, lumea sa fia surprinsa de precisiunea executarei. Ce va urmá mai incolo — noi nu voim sa fímu mai intielepti decum a fostu filosofulu dela Delfi: déca Alessandru trece preste Dunare, se va distrug o imperatia mare.

„Firesce, toc'm a intr'acest'a credu astadi mai putieni in Europ'a. Multi se légana in sperantia, ca armat'a rusésca, in casulu celu mai bunu, va inaintá pâna la Balcanu. Vre-o căte-va invingeri voru muiá pe Pórt'a intr'at'a, incâtu va acceptá conditiunile conferintiei dreptu conditiuni de pace din partea Rusiei, óstea rusésca 'si va cladi acolo vre-o căte-va garantii si apoi multiamita se va intórce a casa la ólele de carne — firesce devenite intr'aceea cam macre. Pentru ce astadi au devenit u menii asiá plini de incredere precându inainte de resbelu erau plini de neincredere? Tiarulu, inainte de resbelu, a promisu de tóte, inse nu afă credientu. Acum, cându voiesce sa tréca Dunarea cu o óste, carea a costatul Rusiei sute de milioane si o stagnare de mai multi ani in desvoltarea sea interna economica, acum cându s'a constatatu cătu este de prevalentu modulu rusescu de a purtă resbelu preste modulu turcescu — acum dint'odata crede lumea cu deosebita incredere, ca tiarulu va mai pasi inca numai vre-o căte-va pasi de invingere si apoi se va intórce. Nu dispune logic'a de unu altu cursu? Déca mai anu terti' aru fi urmatu declararea resbelului prelângă cooperatiunea Europei, nu aru fi fostu atunci lumea inreptatita, prelângă sacrificie mai putiene, sa presupuna ca elu s'ar fi multiamita cu succese mai putiene, corespondietore proportiunei opintirilor sele? Nu ne indoim nici astadi ca tiarulu are intentiunile cele mai loiale fatia cu Europ'a. Dara care este astadi cuprinsulu loialitătiei sele si care aru fi fostu inainte cu unu anu prelângă spriginulu Europei?

„Imperatulu Alessandru este omu

dreptu si care tiene la onore. Aburitu incâtu-va de idei romantice, 'lu pote seduce sperantia de a sterge, la finea imperatiei sele, pat'a, ce o afă la inceputu umbrindu amintirea de parintele seu.

„A sterge urmele resbelului din Crime'a este pentru densulu mai multu unu indemnu romanticu piosu decătu politicu. Totu asiá se formuléza in elu ide'a unui măntuitoriu alu crestinilor apasati. Ceea ce este pentru inim'a lui unt caracteru personalu, in sufletulu poporului seu devine natur'a faptelor si asteptările mari natiunali. Nu se voru distrugue imperatii dincolo de Dunare, asteptările aceste se voru vedé desamagite, ele se voru preface in pretensiuni de alta natura si Russi'a va trebuí sa-si modifice radicalu vederile sele. Si apoi chiaru ce privesce pre insusi tiarulu, pre lângă tóte asecurările lui din urma si de buna séma sincere aru face o saritura mare dela ide'a de eliberarea bulgarilor, la cea a derimârei dominatiunei osmanilor? Chiaru in statulu turcescu este deocamdata putieni ce ne pote inreptati la unu finitul resbelului in sensulu, ca dupa o curenda cedare din partea Portiei óstea va fi induplecata a se intórce a casa si ca Turci'a va trai si mai departe ca unu statu amelioratu.

(Va urmá)

Papismulu si nationalismul.

Unu episcopu **greco**-catolicu si **român** da unu banchetu spre serberea iubileului secularu alu diecesei sele **române*** si tiene la acésta ocasiune mai multe toasturi: unulu pentru Pap'a **romano**-catolicu, unulu pentru priimatele **romano**-catolicu din Strigoniu, unulu pentru episcopulu **romano**-catolicu din Oradea-mare, **nici unulu** pentru metropolitulu seu **greco**-catolicu si **român**, **nici unulu** in limb'a **română**, ci mai tóte in limb'a **magiară**!

Eata „pentru ce tinerii (români) crescuti acolo (in „propaganda fide!“) au comunicatiune cu **leganul** **națiunei noastre!**“ ne vine si nóue, vedi bine in feliulu nostru, a esclamá cu unu fiu alu diecesei greco-catolice oradane, care inca a „fostu educatu din acelu fondu“, „depusu din gratia si ingrigirea parintésca a pontificelui Piu alu IX-lea“, adeca la propaganda fide**).

Si totusi se mai gasescu multi intre noi români, cari vreau sa convinga séu lasa a se convinge, ca Rom'a Papei este **angerulu protegatoriu alu romanismului**: Rom'a „Papei“, care se lupta cu cea mai mare inversiunare in contr'a unitatiei națiunale a italianilor; Rom'a „Papei“, care nisuesce din respueteri a stirpi „galicanismulu“, complexulu concesiunilor națiunale facute de Pap'a odiniora francesilor la vointia irsistibila a marei Napoleonu; Rom'a „Papei“, care nu lasa pe biat'a Francia a vení la sine, a se consolidá; Rom'a „Papei“ care a impinsu serman'a Spania la ruina aprópe to-

*) Vedi „Pester Lloyd“ dto 6 Iuniu st. n. Din eróre s'a disu in nrulu trecutu alu „Tel. Rom.“ ca banchetul amintitul s'ar fi datu spre serberea iubileului Papei.

**) Vedi „Transilvania“, „Fóia asociatiunei transilvane pentru literatur'a româna si cultur'a poporului român“, Nr. 11 din 1 Iuniu 1877.

tala; Rom'a „Papei“, care springesce **slavismulu**, (polonii, cehii, croatii!), déca si **pâna cându** convine intereselor **lumesci** ale Vaticanului; Rom'a „Papei“, care in fine da mân'a si cu — — **turca**, déca 'si pote astfelui ajunge scopurile ei **vremelnice!!!** Acésta Roma **papala**, óre nu este ea pentru ori-cine, care mai are ochi de a vedé si urechi de a audí, cea mare inimica a **nationalismului**? Séu posede cine-va intre noi atât'a naivitate, sa credea, ca Vaticanul va face o exceptiune tocmai si numai fatia de **români**?

Dar' sa lasâmu si de asta-data sa vorbescă **strainulu** si **catoliculu**, că sa nu ni se impute cum-va preocupare, **confesionalismu** si mai scimu noi ce, precum ni se intempla, de căte ori suntemu siliti, si in cercuri private, a ne exprimá de exemplu asupr'a proselitismului, astadi desvoltatul chiaru la lumin'a dilei mari fára cea mai mica sfiala, desvoltatul in daun'a nostra, a **națiunei** nostra.

Cetim in „Politik“ din 31 Maiu st. nou:

„Vocea publica din Bohemia notează astadi o victoria interesanta in contr'a **ultramontanismului**.

Precum este prea bine cunoscutu, enunciatiunea Papei despre „mân'a dreptătiei a lui Dumnedieu, ce apesa asupr'a Russiei“ a escitat in tóte cercurile slavice cea mai neplacuta sensatiune, si o aperare a Papei din partea foiloru ultramontane de aceea n'a pututu avé nici unu efectu convingatoriu, fiindca este cladita pe nisce premise de totu false. Este adeca o mare ratacire a presupune, ca Pap'a aru fi facutu din lipsa de precongetare séu din slabiciune spirituala o enunciatiune, care a produsu aici urmări atât de rele, séu a presupune ca Pap'a s'ar fi datu de instrumentu alu intrigilor emigrantilor poloni, precum produse unulu din cei mai stranii „aperatori“ ai sei. Aceste suntu presupunerii cu totulu false, cari duc la conclusiuni eronate. Cându Pap'a a vorbitu asupr'a Russiei, elu a vorbitu că aliatulu Angliei cu intentiune si precongetare, căci curia papala face politica esterna si Piu IX-lea a vorbitu că principie deposedatu a unui statu, care tocmai tinde a incheia o alianta cu Anglia pentru restaurarea puterii sale lumesci. De acea si Pap'a inca totu nu s'a rectificatu, de-si aru fi avutu spre scopulu acest'a ocasiune mai cu séma la primirea peregrinilor bohemii cu cardinalulu Schwarzenberg in frunte.

„Pap'a Piu crede a fi ajunsu in Anglia cu condamnarea aceea a Rusiei forte multu in interesulu politicei sele teritoriale, si de aceea elu nu va luá nici unu cuventu inderetu, căci si a cumperatu cu pretiulu acest'a ajutoriulu Angliei in contr'a Italiei.

Acésta atunci vedi bine nu convine cu interesele numai religiose ale catolicilor din alte tieri, si trebuie sa provoce diferintie, déca Pap'a in rolul unui pretendentu umbla dupa aliantie diplomatice, pe cari alte popóre le combatu.

„Asia se intemplă in Bohemia: Pap'a puse „mân'a dreptătiei a lui Dumnedieu pe Rusia“ — si poporulu bohemiu se róga de binecuvantarea ceriului pentru Rusia. Motivulu acestei contradiceri nu este deci a se cautá in diferintie bisericesci si religiose; pe Pap'a lu conduce interesulu teritorialu

si **ultramontanu**, care nu este comunu tuturor catolicilor; acésta o dovedește astadi marea majoritate a catolicilor din Bohemia, si insusi clerul bohemiu. Precându adeca **Pap'a anatemiséza Rusi'a in tóta form'a**, organulu clericalu din Prag'a provoca pretimea catolica din Bohemia, a face rugaciuni bisericesci pentru invingerea armelor russesci, pentru a evita astfelui ori-ce diferintie a bisericiei cu poporulu slavicu. **Aici jace martirisirea cea mare, ca politic'a ultramontana a Vaticanului si interesele catolicilor neutrampontani trebuie despartite unele de altele.**

Opiniunea unanimă a poporului din Bohemia a isbutit, ca chiaru si putienii ultramontani din Bohemia seversiescu rugaciuni pentru armele Russiei si provoca la acésta, pentru a nu perde totu terâmul in poporulu bohemiu, pre cându Pap'a condamna armele aceste. Catolicu si ultramontanu suntu döue lucruri forte diferite, catolici nostrii pre lângă tóte gresielile intemplete au remasu catolici, dar' ei nu suntu ultramontani, si clerul merge cu acesti'a, fiindca ast'a pretinde interesulu bisericiei, care se deosebesce cu deseverisire de interesulu politicu alu Vaticanului.“

Astfelui organulu celu mai insemnatu alu partidului cehicu, care pâna acum'a erá aliatu cu partidulu ultramontanu, care insa de locu s'a intorsu cu tóta vehementia in contr'a ultramontanilor, renunçându chiaru la sprijinul loru puternicu fatia de regimulu germanu din Cislaitania, cându a vediutu, ca Vaticanul **cosmopolit** este in contr'a principiului loru **nationalu**. Déca cehii **romano**-catolici urmează astfelui, cându este vorba de interesulu loru **nationalu**, ce sa dicemü noi cesti'a, cari necum sa fímu supusi unui Papa „infalibilu“, dar' nu avemu de a face nici cu patriarchulu grecescu din Constantinopole, nici cu tiarulu rusescu din Petropole: ce sa dicemü noi, cari constituim biseric'a nostra propria adeveratu **nationala** cu deplina autonomia, si ne alegemü pe capulu nostru bisericescu dupa asiedamintele constitutiuniei facute de noi insine, din liber'a nostra voluntate nationala??!

Óre Pap'a ajunsu-si-a scopulu fatia de Anglia? — Eata ce cetim in „Pres'a“ din Bucuresci dto 24 Maiu st. v.:

„Dupa cum ne arata diuariulu „Times“, Pap'a a ordonat a se ceti rugaciuni prin bisericici pentru isband'a armelor **turcesci** contr'a rusilor.

Mare negresitu este trebuintia a acestoru rugaciuni, căci sórtea armeelor turcesci este trista si osandita. Se totu astépta resultatulu cetrei acestoru rugaciuni, cu tóte ca Anglia, singur'a putere, in care aru mai fi pututu avé o sperantia guvernulu otomanu, se retrage din ce in ce mai multu, cu tóte temerile sele.“

Dee Ddieu in Ceriuri, sa fia asiá, precum dice „Pres'a“, că nu cum-va la milostivele si adeveratu crestinescile staruintie ale „Locotitorului seu, pe pamantu“ sa se nasca o conflagratiune europena, in carea **crestinu contra crestinu** sa stee cu arm'a in mâna, pe cându acum se lupta inca numai crestini contra musulmanilor barbari pentru vietia, religiune si națiune!

La disolvarea comitetului domelor romane de aici.

Sibiu, 12 Iuniu n. 1877.

Domnule Redactor! In legatura cu cele publicate in nrulu 40 alu stimatului diuaru ce redigeti, ve rogu sa dati locu si urmatoreloru spre orientarea onoratului publicu romanu:

Recursulu meu din 1 Iuniu a. c. in contra ordinatiunei de disolvare a comitetului de domne din locu pentru ajutorarea ostasilor raniti din Romania — s'a superatu prin dlu ministru de interne in modulu cuprinsu in urmatorea chartia, primita adi dela dlu comite supremu:

Nr. 428 pres.
1877.

Onorabilei domne Iudit'a Macelariu in Sibiu.

Onorabila Doma!

Excelenta Sea dlu ministru de interne, cu privire la representatiunea mea din 2 l. c. a binevoitu a me insciintia prin gratios-a-i ordinatiune din 7 l. c. Nr. 468 res. ca ordinatiunea sea din 24 a lunei trecute Nr. 425 res. si-o sustiene si mai departe in deplin'a sea vigore.

Despre ce cu provocare la dispositiunea mea din 30 a l. tr. Nr. 396—1877 in urma amintite ordinatiuni ministeriale ve insciintiez oificios cu acea declaratiune, ca precum in trecutu asi si in anulu acesta: adunarea ajutorielor pentru ranitii veri carei parti beligerante, ca o fapta umanitaria spre alinarea dorilor omenimiei patimitor este si a fostu permisa fara distingere de persoane — particularilor pe intregulu teritoriu alu tierei — cu aceea unica conditiune: ca de ore-ce cade in datorint'a autoritaticei, ca la veri-care ajutorare, — care in generalu totu-deun'a numai cu concessiune guvernala se poate exceptui — sa se convinga despre aceea, ca ajutoriulu coadunatu se folosesc intr'adeveru spre scopulu menitiunei sele conformu voiei contributiorilor — contribuirile adunate la particulari, nante de espedare suntu de a se aduce la cunoscintia autoritaticei concerninte, respective conspectul originalu totu-deun'a trebuie substernutu autoritaticei.

Ve insciintiez totu-odata si despre acea, ca nicairi pe intregulu teritoriu alu tierei nu este permisa constituirea comitetelor de ajutorare.

Primesce espressiunea deosebitei mele consideratiuni.

Sibiu 11 Iuniu 1877.

Comitele supremu alu comitatului Sibiu si comite sasescu:

Fridericu Wächter m. p.

Procesulu de disolvare deci este inchisatu, comitetul de domne de aici este disolvatu.

Eu ince — o mai repetu — si de aci incolo voi primi oferte pentru ostasii raniti din Romania, si le voi inainta la loculu destinatiunei loru, — celea intrate pana ieri le-am si espedatu.

Iudit'a Macelariu.

Correspondinta.

Budapest'a, 8 Iuniu.

Nu-mi vei luá in nume de reu, deca prelanga tote promisiunile mele amu hesitatu tempu mai indelungatu a scrie. Ce era sa scriu in ingaimacel'a care ne stapanesce? Nu mai scimu ce sa tienemu de cate se vorbescu si se scriu, candu despre pace, candu despre o continuare a conflictelor sangerose si inca fara de a putu demarcu liniele pana unde au sa se estinda conflictele. In adeveru nici odata n'a fostu mai greu ca acum de a face pe diletantulu in diplomati, candu si diplomatii de professiune si chiamare nu mai sciu de capulu loru.

Versiunile despre concentrari de armata se ivescu dimineti'a spre a fi desmintite pana de sera. Si totu asia mai in tote dilele. Personele militarie, de ore-care insemnata, deca le intrebi despre originea acestoru faime, dau din umeri si — seu nu voru, seu nu sciu sa spuna nimic'a. „Deocamdata nu credu sa fia nimic'a, dicea mai deune-dile unu oficieru; cine scie inse-

ce va fi mai tardiu". Cu alte cuvinte, poate ca este ceva, dara nu este data vointe laicilor civili sa sciti. Vomu si veti vedea ce va fi. Laicima civila inse tocmai de aceea crede ca trebuie sa fia ceva si o concentrare mai mare seu mai mica, fara de caracteru ostilu pentru Rusia" are sa urmeze unde-va.

Intraaceea magiarii continua comediele loru. Guvernulu, care are oca-siune a cunoscere situatiunea politica mai bine decat politicii din cafenele si bufeturi, este mahnit; nare inse curagiulu de a infrunta cu tota energie a comediele magiare. Elu sta, cum amu dice, sub papuculu „opiniunei publice", se intielege, magiare. Elu disolva comitele pentru raniti Romania, trece cu vederea pre cele pentru raniti Turciei si temporiseaza catu poate cu mesurile prin care sa-si arete hotarit pările si vederile sele in politic'a orientala. Neplacuta situatiune, dara ce sa faca, candu cauta sa fia „bina" cu toti si in realitate cu nimenea.

Diurnalele de aici din capitala au publicat, nu de multu, unu apelu pentru raniti turcilor. Apelulu este subscrisu de unu nume, insemnatu de barbat de ore-care valore politica si parte membrei ai parlamentului unghirescu. Nu e vorba, ei suntu multi, dura lucru curiosu, ei nu constituiescu unu comitetu. Au unu capu, dura nu presiedinte, au unu colectoru, dura nu cassariu alu — alu — nu comitetului, dar nu sciu cum sa-i dicu! Este ce-va, dara astazi nu este ier-tatu a-i dice comitetu, are si filiale in tiéra, dara nu comitele filiale. Desculu ca scopulu se ajunge, ce mai trebuie si numiri. Slavii si romani n'au voia sa aiba comitele, ergo, nici patriotii nostri per excellentiam sa nu porste numirea de comitele. In tipulu acesta credu guvernantii nostri a fi si politici si patrioti buni.

Inse cu tote sioviturile aceste era pe aci ca luminarea sa-i arda pe guvernantii nostri la degete. Junimea, acestu elementu neliniscutu si inspirat de mare entusiasmu pentru turci, era pe aci sa mai insceneze vre-o demonstratiune nesocota pentru „noii civilizatori ai orientului", pentru turci „constitutiionali." Nu se poate gandi ca cele dintai demonstratiuni sa nu fia fostu binevediute si in cercurile, in cari astazi nu mai suntu bine vediute. De aceea nu se poate gandi ca dragoste cea mare pentru turci sa fia numai unu productu alu creerilor junimeei magiare. Scopulu se vede a fi fostu pressiune pentru o politica esterna turcofila, impreunata cu reservatiuni, a caror natura se poate gaci, dara nu se poate sci positivu. De candu Anglia joca unu rol dubiosu si de candu in fapta se vede ca lasa pe Turcia in mila Santului, pe sub mana inse se sioptesce ca s'aru fi intielesu cu Rusia asupra imparialei, curagiulu antirusescu a scadiutu sub 0 si guvernulu se face de catra padure fatia cu demonstratiunile softalesci. O espressiune si mai hotarita a crediutu inse guvernulu a da directiunei acestei prin impededare ocasiunei demonstratiunilor turcofile. Fara multu sgomotu a scurtatu, cu doue luni, cursurile dela universitate si politehnicanu si in modulu acesta a imprasciatu elementulu, care putea face guvernului neplaceri mai mari ca cele de pana aci. Ajunge si-va scopulu, este o intrebare deschisa, pentruca o poate pati ca invetiacele fermecatorului, descrisu forte bine intr'o poesia a lui Gothe.

Se dicem ca-si ajunge scopulu si demonstratiunile voru inceta; opinionea publica magiara este odata in-depreata spre turci. Actiunea monarhiei prin acela e paralizata in alta directiune si cine scie, deca de pagub'a acela nu se voru mai aterna si alte pagube in decursulu evenimentelor orientali.

Unu exemplu catu a petrunsi de adencu reulu ni infatisieza afisuriile din coltiurile stradelor capitalei in care sta tiparit: „Apelulu la inrolarea in trupa turcesca-unguresca se poate ceta in Egyetertes" numerulu de astazi". Guurile rele vorbescu si de birouri de inrolare pentru o legiune turcesca-unguresca. N'amu pana acum nici o scire pozitiva de existentia acestor birouri, cari in adeveru aru comprobite neutralitatea monarhiei nostre. Aflandu inse ce-va nu voiu lipsi a incunoscintia pe publicul cetitoriu.

Pactulu nostru cu Cislaitani a abia se mai misca. Cislaitanii au tempu, noi din contra urgamu catu putemu ca in sessiunea presenta sa se alergea odata si cu pactulu si pe lun'a lui Augustu a. c. sa putemu vedea infinita multu dorita banca. Este vorba ca ministrii Tisza si Szell s'aru fi intorsu a sera dela Vien'a. Publicul este nerabdatoriu sa scie ce au adusu ministrii dela Vien'a, fenu seu paie? Flegm'a cu care se pertracteaza de unu tempu incocate afacerile pactului dincolo de Laita ne insufla temerea, ca totu ce se imblatesce acum intre Budapest si Vien'a va fi numai paie gole.

ă.

Iasi, 26 Maiu 1877.

Credu ca te va interesá, deca ti voiu da unele detalie despre venirea imperatului rusesc la Iasi.

De aceea, pe langa ca ti alaturi aici o fiole volanta *), apoi mai descriu impregiurarea cum s'a sinucisul colonelulu despre care se amintesce in acesta fioa.

Elu era oprit de a se mai rentorce in Russia. Si astfelui s'a adresatu catre marele duce Nicolae cu rugamintea de a-lu sprijini in cererea sea la imperatulu pentru a obtine permisiunea sa porste reintra in Russia. La sosirea imperatului s'a presentat tocmai candu voia imperatulu sa se sue in vagonu si i-a cerutu agratiare. Inse imperatulu i-a respunsu negativu si a ordonat unui generalu sa-lu arresteze si sa-lu espedieze la Russia.

Atunci a scosu elu unu pumnariu si cu unu sange rece nemai auditu la in-deprentu cu cea mai mare linisce la inima, fara sa-lu observe cineva, nici chiaru unu generalu si amicii sei cu cari conversa elu in acelui momentu, a apasatu pumnariul cu ambele mani incetu in inima; si fara se faca cea mai mica miscare a fisionomiei, fara sa gema seu se ofteze — in catu nimenea nu sciá, ca elu e dejá junghiatu — a cadiutu la pamant. Imperatulu l'a vediutu cadindu, daru a crediutu ca se preface a lesiná; amicii lui inse si generalulu citatu mai susu, au crediutu ca in adeveru a lesinat, si s'a repeditu se-lu ridice; atunci au vediutu pumnariul infisptu in inima. Unu amicu l'a smulsu din rana strigandu dupa medicu, (imperatulu s'a uitatu inca odata pe ferestr'a vagonului si trenulu a inceputu sa se misce spre Ploiesci) si in data o fantana salatatore de sange a repeditu o radia de sange in susu. Dupa cinci minute au fostu mortu, fara sa ofteze macar, numai ca a mai datu din mani. Eri'l am vediutu tocmai candu l'a fotografat. Credei ca-i viu si ca si-a pierdutu privirea la masina de fotografia. Elu e tenaru ca de vr'o 35 ani. Este singurulu copilu la parinti si forte avutu. Lumea si naréza in modu forte variatutu despre elu, d. e.: Ca pentru ca a parasit regimentulu seu fara permisiune in anulu trecutu si a mersu la serbi spre a participa in resbelu cu turci. Altii: ca fiindu in Serbie s'aru fi purtat in modu tradatoriu. Altii era, ca pentru in-subordinatiune catra generalulu seu, era sa fia judecatu de tribunalulu militar, despoulat de decoratiunile castigate in 16 resbele si pe urma de-

gradatul si esilatu la Siberia. Din tote aceste trebuie sa fia ceva adeverat; si elu ca sa scape de acea sorte, a preferit a se sinucide; daru intr-unu modu cavaleresc ne mai auditu, si cu cea mai mare crutiare a damelor si a publicului ce erau presenti.

De alta parte timai adaugu ca mai frumosa luminatiune n'au vediutu Iasi cu distinctiune gar'a semaná ca e zidita numai de brillante, si in dosulu aceloru petrii s'au asiediatu lumin'a.

Adaugu inca: ca o asemenea pregatire ca acelata pentru resbelu cu care au intratru in România, nu credu ca s'au mai vediutu vre-o data. (Voiagiorulu din Vien'a, din Nr. 36 alu „Teleg. Romanu", nu numai ca n'a esagerat nimic'a in narratiunile sele, ci inca a fostu prea modestu.) Au adusu cu sine tunuri, care, o singura tieve era incarcata pe doue vagone pentruca unul nu o aru fi potutu suporta. Echipamentul soldatilor e mai perfect decat aru cere necesitatea. Nutrementul aproape de necreditu. Disciplin'a admirabila, cu tote ca in tota armata fara distinctiune esista o fraternitate care nu o affli la alte armate din Europa. Soldatii in marsiu seu in repaosu, totu in cantece vesele o ducu. Pana la celu de pe urma soldatului, au o purtare delicata, pare ca toti au primitu aceeasi educatiune.

Nicairi nu au comisul nice celu mai micu escesu. Chiaru deca se intempla — ceea ce e forte raru de vediutu — de se imbata vre-unu soldat, caci padure fara uscaturi nu esiste, nu face nice unu escesu.

Totu asia se poate dice de armata nostra, pre care tota lumea o credinte inainte de resbelu buna numai pentru jucaria si parada, este atat de entuziasmata ca te pune in mirare. Vedi pe militarii numiti greniceri seu doboranti pedestrii, ba chiaru si pe militeni care semana multu cu glota dela 1848—49 din Transilvania cu deosebire numai ca acestia de aici au arme bune; si pe acestia i vedi cu fruntea susu mandri si pururea veseli. O multime de tineri s'au inrolat cu voluntari si se inrola in armata romana.

Suferim o criza pe care nu o potu descrie; dar cu tote aceste, lumea a uitatu suferintile cu care se lupta si e mai vesela ca mai nante; pare ca tota lumea e sicura ca dupa aceasta tempestate, va urma unu seninu durabilu pentru romani multu cercati.

In cionirile dintre romani si turci nu se poate sa nu se fi intemplat si morti; ince cu tote aceste nu audi plangendu-se nimenea de pierdere vre-unui membru scumpu din famili'a cui-va. Aceasta me intaresce mai multu a crede testulu poesiei — de si numai poesia, — candu mam'a lui Stefanu i-a inchis portile castelului si l'a retramisul mai bine se mora in lupta cu turci, decat sa intre invinsu in castel.

Unele jurnale romane lauda pe generalulu Florescu pentru cumparea de multe soiuri de materiale pentru armata romana, fiindu-ca resbelul presentu ne-a gasit pregatiti. Asia aru fi: deca acele materiale nu aru constat mai multu din caciuli de mielu din cartusi de pandia cu tierusi (pociumpi) de lemn aduse tote dela Parisu. Arme aru fi trebuitu intr'adeveru si mai multe deca aru fi, caci o resvera de arme nu cere de mancare, nice nu le rodu molile.

Totu asia de lipsa aru fi fostu si unu numru de cai mai mare, ca atunci aru fi trebuitu se recuieze in momentulu din urma de pe la morile de macinatu si de pe la privati pe unde i-au aflatu.

Sa vedi caii armatei rusesci sa vedi trasurile, carale si carutiele loru!! Non plus ultra!!!

Caii rusilor de-si au venit unu drumu de 6—9 luni, totusi pare ca acum a i-au scosu din grajdul. Ori unde

*) O amu intrebuintat; a se vedea la altu locu. Totu odata ne rugamu si de alte comunicari de interesu publicu. Red.

sosesc armat'a nutrementulu o astépta, pâne si buti cu apa curata si sanatósâ porta pe carele loru pentru soldati. Ori-ce cumpera, platescu imediatu dar' inca prea platescu: iéra jidani 'i desbraca cu pretiurile cele mai neruinate.

Continuu: 27 Maiu. Astadi s'a ingropatu colonelulu sinucisu fără pompa, decâtă: unu soldatu ducea decoratiunile lui pe perina inaintea carului funebru; unu preotu si cătiva oficieri amici l'au petrecut la grăpa.

Eata cum descrie „Cur de Iasi“:

Despre sosirea si intempiarea M. Sele imperatului rusescu *Alesandru II* la gar'a de Iasi cetimur in „Cur de Iasi“ urmatorele:

Putieni au fostu pâna acum'a imperatii si regii, cari in sirulu veacurilor au vediutu pamentulu Romaniei; putieni l'au vediutu că inamici, si mai putieni că amici. Marti 24 curentu, M. Sea imperatulu tuturor rusilor, amicu tierei si Prea Inaltatului nostru Domnu au pusu piciorulu pe pamentulu umbrutu de corona Romaniei.

Sosindu strelucit u si incungjuratu de mai marii imperatieri Sele, a fostu primitu de români in modu strelucit u si entusiastu. Trenulu, compus din o multime de vagone ale curtiei imperiale, a sositu la gar'a de Iasi la 9 ore 55 min. (timpulu Iasilor) sér'a. Precum amu amintit in urulu trecutu atâtă prin silintele autoritatiei comunale cătu si prin concursulu unoru avuti particulari, gar'a de Iasi era splendidu decorata si iluminata asiá de frumosu incătu de departe parea unu palat din povesti. M. Sea se coborî din vagonu impreuna cu o suita numerosa, in care se aflau A. L. L. imperiale Marele duce Mostenitoriu, si Marele duce Sergiu Alexandrievici, principele cancelar Gorciacoff; gen. Miliutin, ministrulu de resbelu; admiralu Pasiet ministrulu comunicatiunilor; gen. conte Adlerberg, ministrulu casei imperiale, generalulu-adjutantul principele Suwarov; atasiatulu militar germanu gen. baronu Werder; atasiatulu militar austriac colonelulu baronu Bechtolsheim si alte multe persoane innalate.

La sosirea tóte chorurile vocale din Iasi, conduse de profesorulu G. Muzicescu intonara imnul nationalu rusescu. La coborire-i, M. Sea fu intempiata de dnii ministri Bratianu si Docanu si de generalii rusi dnii Stahl, Katelyi si altii. M. Sea se indrepta cătra I. P. S. S. Metropolitulu Moldovei si alu Sucevei, care-lu asteptă cu crucea si evangeli'a in mâna, sarută crucea, cu care Metropolitulu 'lu binecuvantă, si ascultă urmatorulu cuventu scurtu, rostitu de Metropolitul in limb'a românesca:

„Majestate!

Cu simtieminte de celu mai profund respectu salutâmu venirea Majestătiei Vôstre in patri'a nostra.“

Dela marele Petru, gloriașulu Vostru strabunu, dupa 166 de ani Majestatea Vôstra sunteti celu dintâi monarchu ortodoxu, care visitati acesta vechie capitala a Moldovei, astadi a dôu'a capitala a Romaniei. Fi-ti binevenit u intre noi. Biserica, clerulu si totu poporulu român saluta cu respectu in Voi pe puterniculu monarchu ortodoxu alu Russiei. Dumnedieu sa Ve binecuvinteze. Dumnedieu sa binecuvinteze armi'a Vôstra creștinăsa si sa indrepte pasii Majestătiei Vôstre intru tóte spre bine, intru multi ani.“

D. Ioanu Bratianu traduse alocutiunea Metropolitului in limb'a franceza, dupa care M. Sea respusse asemenea in limb'a francesa: „ca se bucura, vediutu din nou pre Prea S. S. Metropolitulu, pre care l'a vediutu inca odata la Ungheni; asigura apoi din nou, ca vine in România că amicu, nu că inamicu.“

Indreptându-se spre salonulu gărei fu intempiat de representantii autoritatilor judetiene si comunale si de membrii corpului diplomatic, re-

sidenti in Iasi. D. primariu alu orașului presenta M. Sele dupa vechiulu obiceiu alu pamentului pâne si sare, care dupa traditie insemnăza, că sub domni'a suveranului intempiat populațile sa se bucură de belseiugu si avutie. Damele presentara buchete de flori, publicul nenumerat strigă Ură! si „sa traiescă!“ M. Sea trecu in sală mare de asteptare, care era imbracata cu o rara bogatie, in urma trecu in salonulu celu micu, unde ordonă sa i se servescă supeulu, si conversă cu dnii ministri Cogalniceanu si Bratianu.

Dupa ce M. Sea petrecuse o óra si jumetate conversându cu lumea oficiala care-lu incungjură se suí ierasi in vagonulu seu si stetea la ferestă in aclamările entuziaste ale multimei si in sunetele imnului, cântat de corurile vocale. De odata se facu o tăcere profunda Unu tineru, in costumu cercasianu, ingenunchiase inaintea M. Sele, cerendu iertare. Era unu fostu oficieru din armat'a imperiala, care se facuse vinovat de grave gresielu disciplinare si care cerea dreptu gratie sa fie reintegrat si trimis in resboiu, M. Sea nu puté admite rugamintea in-tr'unu tempu, in care disciplin'a trebuie sa fia sfânta. Nefericitulu facându cătiva pasi inapoi si-si infipse pumnalulu dreptu in inima. Medicii lu transportara repede in sala de asteptare cl. II, aclamările reincepura si trenulu porni insotit de urârile multimei.

Orasulu Iasi era splendidu iluminat si impodobit u cu flamuri nationale; o multime nenumerata se miscă pe stradele principale

Despre sosirea tiaului rusescu la Ploiesci, precum si despre petrecerea sea in Bucuresci gasimur in „Timpulu“ descrieri detaiate.

Eata cum descrie „Timpulu“:
Corespondint'a particulara a „Timpului.“

Ploiesci, 25 Maiu.

Suntu trei ore dupa amédi, si cu tóte ca sosirea imperatului este anunțata cinci ore mai tardiu, multimea insa incepe sa incepe stradele cari ducu la gara, pe unde va trece cortegiulu imperialu. Fia-care si cauta locul celu mai bunu de privitu; fia-care indata ce crede ca a nimerit unu asemenea locu, arunca celoru-lalti nisce ochiri că si cum aru voí sa le spuna, ca e decisu a nu cedă nici o schiopă, ca e gat'a chiaru sa se lupte contră ori-cârui navalitoriu cu eroismulu lui Boabdil, celu din urma rege mauru alu Grenadei. Dar' cu tóte ochirile acestea, imbrâncirea multimei si ajunge mereu scopulu, acel'a de a nu face pe nimeni siguru de locul ce ocupa si de a probă ca si fortia primăza dreptulu. Elegantele toalete ale seculului frumosu, se mototolescu de minteanulu meseriasului. Fia-care, in ardórea de a vedé cătu mai bine, uita atentia ce datoresce verstei inaintate, copilariei, averei, frumusietiei, meritului. Cându este vorba de a vedé pe imperatulu, toti suntu egali, mai egali decâtă inaintea legilorlor dloru Rosetti-Bratianu, si numai acel'a pote sa se ridice preste nivelulu multimei, care este mai tare in pumni si côte.

Fericiti acei cari suntu pe la fereste! Cu ce mila unii, cu ce despreții altii, se uita de susu la cei cari se tescuiesca că sardelele josu in strade! Nu mai vedu decâtă o mare de capete, care se misca in valuri, dupa cum bate ventul curiosității său alu imbrâncelui. Dar', déca stapânii au ocupat ferestrele si balcoanele, servitorii, cari au si ei aceeasi dorintia de a vedé pe imperatulu, se urca pe invelisiulu caselor si cu ce mândrie se uita de acolo in josu, — căci ei suntu si mai susu! — Din frundisulu fia-cârui arbore, apare căte o grupa de figuri cu ochi curiosi, capete de copii, cocotiasi pe ramuri, că unu cărdu de maimutie.

Ve puteti acum imagină strigatele

si imbrâncelile multimei, cându trupele russesci au inceputu sa se insire pe strade. Legiunea bulgara, dragonii, cerchesii, cazaci, o parte pedestri ier' alt'a calari, se intindu că nisce stivalare contra multimei dela capulu orașului si pâna la cuartirulu imperialu. Toti admiră garda imperiala. Ea se compune din cazaci si cerchesii cei mai inalți, spatosi si ageri. Se spunu minuni despre exercitiele acestor calareti. Ceea ce amu avutu ocazie sa admiru inşa, este vocea cazacilor inspirati lângă cuartirulu imperialu. Din distantia in distantia, se formă căte unu cercu care cântă arii nationale, fia-care cercu sub conducerea celui mai bunu cântaretii. Versurile erau intreupte de bataia daieralelor si sunetul ascritu alu fluerilor. Era ce-va selbaticu, dar' care sguduiá prin fortia vocei.

Intre uniformele oficierilor, cari treceau pe dinaintea sirului, cele mai stralucitoare erau ale cerchesilor. Déca dragonii isbiau prin elegantia, acestia isbiau prin bogati si gustulu orientalul.

Vederile se opreau cu dragu asupra unui tineru printiu circasianu de o rara frumusete. Nu sciai ce sa admirai mai intâi: figură si frumosu si alba, rumenindu sub ochirile prea vorbitore ale unor dame, — uniforma scaldată in firu, armele-i pretiose său calulu care era mandru de unu asemenea cavaleru!

La gara, in multimea personalului civil si militar, oficiale si particulare care asteptau sa salute pe imperatorulu, se vedea figură voioasa, dar' cu aerulu concentrat, a generalului Ignatief. Toti cautau sa ceteșca in trusurile lui ce cugetări 'lu framenta, — dar' oceanulu este atâtă de adencu! Curiositatea nu putea sa petrunda masă a acelui nepasări si voiosii care ascunde figură abilului diplomat. Mai erau reprezentanții puterilor straine, delegații autoritatilor din Transilvania, Generalul Florescu, d. George Filipescu, delegații bulgari si alte persoane distinse cari se perdeau in multime.

Intre optu ore, stralucitul trenu imperialu se audi siuera, ier' aclamatiunile sguduiau aerulu. Preste cătiva minute imperatorulu Alecsandru se coboră urmatu de Marele duce mostenitoriu, Marele duce Nicolae, cei alti principi imperiali, principele Gorciacoff, principele Siuvaroff, comitele Adlerberg, generalul Miljutin, ministrii români Cogalniceanu si Bratianu si cei alti inalți demnitari, cari luase parte in trenulu imperialu.

Pe cându multimea aclama si se intona imnul rusescu, preotulu legiuinei bulgare si apoi clerulu român in odajii, intempiara pe M. S. cu imnele religiose de buna venire.

Urmându dupa acestă prezentație, a trebuitu si unu incidentu comicu pentru a mai variă gravitatea serbarei.

Primariulu Ploiescilor, in data cea de a vediutu inaintea M. Sele, si-a perduț cumpetulu, si din discursulu ce avea sa rostescă, nu s'a auditu decâtă cuvintele: „Bine ai venit!“

Imperatulu intrebându pe d. Cogalniceanu, de sensulu ingânărilor pri-mariului, ministrulu nostru de externe le-a tradus, dar' cu o esactitate pe care noi nu o garantăm.

Ori cum inşa, nu este mai putienu adeverat ca, din specimenele de primari ce a întâlnit dela Iasi si pâna in Ploiesci, M. Sea trebuie sa-si fi facutu o esactă idee despre starea comunelor urbane si rurale sub conducerea unor asemenea „parinti“, datoriti vitregiei dlui Bratianu. Mai trebuie acum si figură dlui C. A. Rosetti pentru a pune veru piramidei primariului din România.

Dupa ce augustulu ospe a schimbatu mai multe cuvinte, cu persoanele cari aveau onoreea sa-i fia prezentate, a trecutu in revista legiunea bulgara si in urma, suindu-se in trasura cu

principii imperiali, escortat de o imposanta suita de oficieri calari, a plecat spre cuartirulu sen, in strigatate multimei si căntecelor cazacilor cari sguduiau aerulu.

Celealte ilustre persoane cari insotiau pe M. S., l'au urmatu in trasuri de curte.

Forma acestor trasuri si atelagiul loru cu căte patru cai la rotă, manate de cazaci cu caciuli impenate, ne amintescu fulgerulu careloru de resboiu, pe cari Omeru le descrie in Iliad'a sa.

Cu cătu cortegiulu imperialu se apropiă de cuartiru, cu atâtă multimea devine mai compacta si strigatate ei resunau mai tare si se contopau cu căntecelor eroice ale cazacilor.

Terminandu-se trecerea cortegiului, multimea a inceputu sa se reverse prin celealte strade si sa inunde locurile publice. Vediindu tóte stradele Ploiescilor gemendu de omeni, nu-si putea cine-va imagină cum acea multime a incapăt in stradele cari ducu dela gara la cuartirulu imperialu.

Se repară cu multa activitate drumul care duce la lagerulu legiunei bulgare. Se crede ca imperatulu voiesce sa lu visitez măne.

Totu măne s'a anunțat si venirea Domnitorului nostru. Se sioptesce, ca cu acesta ocazie, se vor stabilii si ore-cari puncte privite la rolulu armatei române. De-si cam tarziu, dar' totu bine, — si de acea dormiu succesu guvernului.

Se vorbesce multu despre faptul desperat alu unui capitancu de cerchesi din garda imperiala, Cusminschi, scosu din cadrele armatei, căci luase parte in resboiu turco-serbu, fără permisiunea guvernului. Această, dupa ce a incercat prin mai multe căli sa obtine gratia imperatului, dar' fără succesu, s'a prezentat si in gar'a dela Iasi, in momentul pe cându intră M. Sea.

Refusându-se si acum gratia, o adanca desesperare s'a zugravitu in figură lui. Retragandu-se cătiva pasi, a scosu cu iutie unu pumnal din caftanul seu, si dându-si o apesata lovitura in peptu, a cadiutu in genunchi, tîsnindu-i săngele.

Se crede ca rană si este mortală. Afara de o inclinare esagerată la aventuri, care lu facea sa comita dese abateri dela disciplină militara, incolo era unu bravu militar si bunu camaradu.

Amu auditu cătiva domne, cu ochii plini de lacrimi, condamnatu nein-dupăcată severitate a marelui monarh. Milosele inimi! ele nu sciu ca, nu Alesandru II s'a opus la gratia nefericitului Cusminschi, ci disciplină si legea fără de cari nici o armata nu poate sa existe.

Ploiesci, 26 Maiu.

Cu trenulu dela diece ore, a venit si M. S. Domnitorul. A fostu intempiat la gara de I. S. I. marele duce Nicolae fiu, de unde s'a dusu impreuna la cuartirulu imperatorului. Ací Majestatea Sea, incungjurată de marii duci, principele Gorciacoff, comitele Adlerberg, generalul Miljutin, principele Siuvaroff, generalul Ignatief si alti demnitari, a primitu pe M. S. Domnitorul, căruia i-a prezentat pe cei cari se aflau fatia.

Incălcându apoi imperatulu si Domnitorul nostru, au asistat la defilarea escortei imperiale, despre care v'am scrisu eri, si care se compune de părți din tóte regimile guardiei. Apoi a fostu invitat la dejun, la care a luat parte numai familiă imperială.

La óra 1½, M. Sea a facutu visita marelui duce mostenitoriu si celoru-lalti principi imperiali, apoi s'a intorsu la Bucuresci.

Mâne Vineri, imperatulu se va duce dupa amédi in capitala.

Cetim mai departe în „Timpul“:
Majestatea Sea imperatulu Alesandru II
la Bucuresci.

Asta diminetia ceteva afisie ale primariei anunțări bucureșenilor, că M. S. imperatulu Alesandru II va sosi la döue-spre-diece ore în Bucuresci. Scirea se respandă în totu orașul cu repediunea fulgerului. Pe la 10 ore casele erau decorate cu standarde tricolori, covore, flori și verdetia, iera pe ultimele principale și cu deosebire pe calea Mogosioei și pe calea Tergovistei, lumea începea să se indesui. Pe la 11 ore abia mai era chipu de a strabate prin multimea ce se adunase. Cu tōte acestea cea mai deplina ordine domniă pretutindene.

Pe la 11 si jum. Inaltimile Lor Domnului și Dömn'a esira la gara spre a intempiā pe marele monarchu și ospe. Publicul că totu-déun'a salută cu bucurie pe suveranul Romaniei.

Numai decătu după döue-spre-diece césuri dela gara Tergovistei pâna la palatul strabatù unu sgomotu și sunetul clopotelor vesti, că M. S. imperatulu Alesandru II, a intrat în Bucuresci.

Preste putien se audira aclamațiunile din departare și totu mai apropiat și pe la ferestrele caselor se vedea batistele fluturate în ventu și se aruncau buchete. Pe cându Majestatea Sea sosi în apropierea palatului trasură era incarcata de flori.

Dupa unu dejunu de familia la palatul domnescu Majestatea Sea împreuna cu marii duci să intorsu cu unu trenu specialu la Ploiesci.

Ne rezervāmu că în numerulu de mâne sa vorbim mai largu despre acesta serbatore estraordinara.

Contribuiri de bani,

pentru ostasii români rântiti din România.		
Georgiu Hatiegianu sodalu in Sibiu	2 fl.	
Stan'a Jondrea	2 "	
Nicolau Boiu sodalu	2 "	
Ioanu Popescu	2 "	
Moise Boieriu directoru sc. gr.	3 "	
Avramu Armeanu concep.	3 "	
Stoic'a jude reg. in pens.	5 "	
Ioanu Fagarasianu parochu in Dragusiu	1 "	
T. Codru not. com. in Dragusiu	1 "	
G. Buzulescu invetiat. in	1 "	

(Va urmă.)

Judit'a Macelariu.

Continuarea ofertelor in obiecte

A) Din comun'a Mosn'a.

	Pândia si fuioru. metri cm.	
An'a Urd'a	2 20	
Mari'a Urd'a	1 40	
Mari'a Pareu	— 80	
Mari'a Popoviciu	— 80	
Varvar'a Albu	1 60	
An'a Rotariu	1 40	
An'a Munteanu	— 80	
Elen'a Bancu	1 60	
Flórea Munteanu	— 80	
Mari'a Radu	— 90	
Mari'a Georgiu	1 20	
An'a Cocosiu	1 15	
Mari'a Ganea	— 60	
Sofia Cristea	1 20	
Mari'a Urd'a Stanu	1 50	
Paraschiv'a Sibianu Oland'a	2 20	
Ahic'a Deacu	1 20	
Mari'a Lazaru a Busii	2 —	
Antoniu Butila	1 45	
Flórea Albu	1 80	
Mari'a Bancu a Ditii	1 90	
Mari'a Lazaru a Teodorii	1 50	
Paraschiv'a Deak	1 20	
Sofia Povar'a	1 20	
Salomi'a Munteanu	1 20	
Mari'a Albu	— 80	
Rachil'a Urd'a	1 60	
An'a Povo'a	1 30	
Flórea Pareu	1 20	
Saft'a Banea	1 20	
Mari'a Trifanu	1 60	

Mari'a Eftea	1 50
Mari'a Cristea	1 20
Flórea Georgiu	1 10
An'a Caramidariu	1 60
An'a Povara	1 70
Mari'a Povara	1 40
Paraschiv'a Povara	— 80
An'a Povara Pintea	1 60
Flórea Urd'a	1 50
An'a Trifanu	1 20
Mari'a Cristea	2 10
An'a Banea	— 80
An'a Ganea	1 40
An'a Cior'a	1 80
Saft'a Cristea	2 10

B) Din comun'a Nemsiu.

Ludovic'a Mihetiu	1 20
Veronic'a Munteanu	— 80
Mari'a Racotiu	1 20
Mari'a Boieriu	— 80
Saft'a Racotiu	— 90
Ravec'a Cretiu	— 80
An'a Maierénu	1 20
Rachir'a Cretiu	1 20
Flórea Leicu	1 40
Anic'a Racotiu	— 80
Mari'a Racotiu	— 80
Mari'a Racotiu	1 10
Saft'a Moldovanu	— 60
Zamfir'a Racotiu	1 10
An'a Racotiu	1 20

Sibiu 28 Maiu 1877.

Judit'a Macellariu,
colectanta.

Varietati.

* * * Cătra onor. publicu român. Subscrisulu amu inca la dispositiune mai multe exemplare din cele döne scrieri publicate sub numele meu. Acele scrieri suntu:

1. Incercari in Literatura, pretiulu 1 fl. v. a.

2. Asupr'a Situatiunei, pret. 60 cr.

'Mi iau voia a aduce la cunoștiu on. publicu român, ca din vendiarea exemplarelor restante jumate venitulu 'lu destinezu in favorea soldatilor români raniti.

Comandele si banii se voru adresă dlui Diamandi Manole, comerciantu in Brasiovu.

I. Al. Lapedatu.

* * * Servitoriulu oficiului reg. ung. de dare de aici, Aritonu Petruțiu, decorat cu medali'a mare rusescă de resbelu, cu crucea de argintu pentru merite si cu medali'a de aur de resbelu, a reposatu in versta de 73 ani.

* * * Lotrii. Unu comerciantu, voinu a intempiā nisice carausi, car veniau pe drumulu dela Turnu-rosiu la Sibiuu, in imediata apropiere a cetăției pe la órele 8 sér'a a fostu atacat de 4 lotri. Comerçantulu, resistendu cererei lotrilor a dă banii, fu lovitu in capu si ametitu. Lotrii l'au jefuitu si au dusu cu sine circa 1600 fl. Se presupune, ca lotrii suntu din band'a lui Daianu.

* * * Fric'a domnilor magiari ii duce pe ghiatia. De cându se respandă faime scornite despre miscamintele politice si conspiratiuni gravitatōrie intre români din Transilvania; dar mai vertosu de cându România vecina a intrat in resbelu cu Turcia si regimulu nostru, adeca ministrul presedinte si de interne Tisza din incintele comitetelor de ajutore pentru ostasii raniti si familiele celor cadiuti in România emise ordinulu politialu cătra comitii supremi, acestia se pusera a desvoltă o activitate adeveratu politiala persecutōria in tōte pările locuite de români.

Atragemu atentiu lectorilor nostri asupr'a unoru mesuri drastice de asemene natura ce ni se comunica din Fagarasiu dela o persóna competenta:

„S'a denunciatiu comitelui supremu din Brasiovu, ca multime de teneri români intelligenti din Fagarasiu, trecu

carpatii spre a se inrola in armat'a beligeranta româna. — Acésta denunțare a fostu de ajunsu, că comitele supremu sa ia mesuri politiale cātu mai drastice. Esmise pre procurorulu reg. din Brasiovu Kenyeres la fati'a locului in Fagarasiu, care inscenă si de 3 dile continuă o investigatiune crâncena in contr'a inteligintei intregi române, din care pâna in momentulu de fatia n'a resultat alt'a decătu numai, ca 6 teneri intelligenti — car intentionasera mai de multu a trece in România pentru o esistentia mai buna — in septamâna trecuta au si trecutu provediuti cu paspōrt legitimatore.“

Pâna acum fusera multi amplioati asultati protocolarminte de cătra procurorulu investigatoru si multi se suspițiunea că conspiratori fără a se pute constata ceva alt'a decătu numai trecerea susumitilor 6 teneri. Dar cu tōte aceste fric'a domnilorue nespresa de mare si denunciantii ii ducu pe ghiatia.

* Cetim in „Monitoriulu“ Romaniei:

Art. 1. In tempulu resbelului actualu, oficerii de origine româna cari au servit in armate regulate straine se potu admite in armat'a româna si a dobândi prin acest'a chiaru fără alta formalitate, recunoscerea drepturilor lor de cetățeni români, destulu numai sa declare ca renuncia la ori-ce protecție straine.

Ei voru putea fi admisi cu gradulu si vechimea dobândite in armat'a in care au servit, probându prin acte autentice atâtul acelu gradu cātu si o buna conduită.

Ei se voru bucură si de dreptulu la pensiune, dupa legile române.

Art. 2. Oficerii cari au servit in armat'a româna si care se afla in demisiune, fără sa fi fostu intrati la pensiune, se voru primi, in tempulu resbelului actualu, cu gradulu si vechimea ce au avutu in tempulu demisiunei loru.

Art. 3. Ori-ce dispositiuni contrarie legii de fatia, suntu si remânu desfintate.

In tōte județele tierei, afara de Dorohoiu, Botosani, Némtiu, Râmnicu-Vâlci si Gorj, autoritatile militare suntu competente a urmarí pe toti individi preveniti că autori seu că complici a vre-unei crime seu delictu commis in contr'a sigurantiei armatelor si a operatiunilor militare, si-a traduse inaintea consiliilor de resbelu spre a fi judecati conform codului de justitia militara.

Pentru tōte celealte casuri, cetățenii voru continua in acele localități a se bucură de tōte drepturile loru garantate prin constituție.

* * * Studentii craioveni, inspirati de sentimentulu mândriei si recunoscintiei pentru armat'a nostra, au oferit, dreptu suveniru, unu frumosu drapelul regimentului 7 de dorobanti, stationatu in Craiov'a.

Eata si cuvintele de gratitudine adresate in urm'a acestui daru, studentilor craioveni, de către d. comandantru alu disului regimentu, Majorulu Balaceanu:

„Domni mei! „Regimentulu 7 de dorobanti a primitu cu o distinsa multiamire drapelulu de suvenir ce a-ti bine-voit u-i oferit.

„Fii Oltului dovedescu si acum, ca suntu adeverati descendenti ai lui Mihai Bravu si Tudoru Vladimirescu.

„Regimentulu nostru plin de curagiu, cu devotamentulu cătra patrie si tronu, va scîi că in momentele de lupta sa apere cu vitejie, alaturi cu drapelulu regimentului, si acestu frumosu drapelul trimis de d-vos'tra; si, avendu ferm'a credintia in Ddieu si a causei Romaniei, spera a se reintorce cu elu victoriosu in mijlocul d-vostre. Multiamindu-ve dar, domnii mei in numele intregului regimentu, ve dicu: la revedere! cāndu armatele nostra viceitorișe, intorcându-se la caminurile loru, vomu puté a ve salută!

„Primiti, domnii mei, incredintarea distinsei mele consideratiuni.

Comandantru ad-Interim alu regimentului 7 de dorobanti:

Majoru Balaceano.

* * * Pentru români. In 12 l. c. a plecatu din Berlinu sub conducerea proprietariului Hoenicker primul trenu de lazaretu, proveditu escelentu cu tōte trebuinciosele.

* * * Recrutatiune noua in Russ'ia. Cetim in mai multe foi, ca in Russ'ia s'a escrisu o recrutatiune noua de 218,000 feciori.

* * * Softale la Pap'a. Din Rom'a i se scrie diarului „N. Algern. Zeitg.“, ca s'aru fi intentionat primirea unei deputatiuni de softale de Pap'a. Diplomatii englesi aru fi lucratu intr'acolo. In urm'a urmelor acesta comedie a remasu balta.

Sciri mai noue.

Rusii recunoscura sub focul ini-micului fortificatiunile Carsului.

Adunarea naționala din Cret'a (Candi'a) a conclusu a luá armele pentru aperarea drepturilor insulei. Se astăpta o resculare generale. In Epiru de asemenea se arata miscări de rescōla.

Prințele Serbiei Milanu pléca astazi la Ploiesci sa salute pre tiarulu.

Burs'a de Viena.

Din 1/13 Iuniu 1877.

Argintu	111 75

<tbl_r cells="2" ix="4" maxcspan="1" maxr